

Önképzőköri foglalkozás

2016. október 14. péntek, 15.00-16.30

Németh László Városi Könyvtár, Hódmezővásárhely

Óra elején azzal foglalkoztunk, hogy megpróbáltuk felidézni a minap a REÖKben látott Konkoly Gyula-kiállítást. Irénkénk pompás, értelmező és kérdésfelvető beszámolója mindnyájunk előtt új színben vetette fel az ún. hyperrealizmus vagy fotorealizmus kérdését. Többen hozzászóltak a beszélgetéshez, s kibontakozott egy rövid, ám igényes megközelítés a „realizmusok” tárgykörében: hasonlóság, szakmai felkészültség, háromdimenziós valóság – kétdimenziós vászon, mesterséges segédeszközök használata a festészetben régen – és ma. Ancikánk mint gyakorló művész szólt hozzá a vitához.

Szó esett a nemrég megnyílt Őszi Tárlat realista beállítottságú festményeiről, sőt a nyagydíjas hármaskép (Kondor Attila: *Részesülés a létben* I-II-III.) elemzési kísérletét is meghallgathattuk ismét csak Ancikánktól.

De Grecóhoz is vissza tudunk végtére térni, aki nem fotorealista volt, hanem lángoló, komor hitű, misztikus katolikus a sötét sziklákon épült régi Toledóban... Ma *Az ötödik pecsét feltörése* című vásznával foglalkoztunk, ezzel a csaknem utolsó, befejezetlen, sőt felül megcsonkított, feledhetetlen képpel, ahol a lángnyelvre emlékeztető testű, elliptikus alakzatokba csoportosuló hajdanvolt vértanúk gyermek-angyaloktól (B.M.) kapják éppen a megigazulás hófehér „taft” (B.M.) köntöseit. Jövő órán Sánta Ferenc egzisztencialista kisregényével folytatjuk!